

**YAŞASIN
DEMOKRATİK VE BAĞIMSIZ
KIBRIS**

**KKP/ML, TKP/ML
ORTAK AÇIKLAMASI**

**ONUR
TOPLUMSAL TARİH VE KÜLTÜR
VAKFI**

İŞÇİLER, KÖYLÜLER, DAR GELİRLİ MEMURLAR;
TÜM YURTSEVERLER, DEVRİMCİLER, YOLDAŞLAR;
ÇEŞİTLİ MİLLİYETLERDEN KIBRIS VE TÜRKİYE HALKI...

20 Temmuz 1978 Kıbrıs'ın Türk hakim sınıflarının faşist ordusu tarafından işgalinin dördüncü yıldönümüdür.

KIBRIS NASIL İŞGAL EDİLDİ?

Bundan dört yıl önce 15 Temmuz 1974'te Kıbrıs'ta Amerikancı faşistler bir darbe teşebbüsünde bulundular. Sampson adlı faşist bir Rum yönetimindeki darbeciler doğrudan doğruya Yunanistan'daki Amerikancı faşist Cunta'ya bağlı olarak hareket ediyorlardı; amaçları İngiliz emperyalizminin uşağı Makaryos yönetimini devirmek, ada'yı uzun süre içinde Yunanistan'a bağlayarak 'enosis'i gerçekleştirmekti. Darbenin arkasında duran güç ABD emperyalizmi idi.

ABD emperyalizmi Kıbrıs'ta darbe ile çok yönlü kazanç elde etmek istiyordu.

1-Kıbrıs Ortadoğu'da stratejik öneme sahip bir adadır. Ada, ABD savunma bakanlığı (Pertagon) raporlarına göre "Akdeniz'de batmaz bir uçak gemisi" durumundadır. Askeri yönden çok büyük önemi olan bu Ada'ya sahip olan emperyalist güç dünya petrol üretiminin % 60'ından fazlasını gerçekleştiren Ortadoğu'da diğer emperyalist güçlere oranla önemli bir mevki elde etmiş olur. Ada'ya hakim olan emperyalist güç Ortadoğu'daki bütün askeri harekâtlara karşı önemli bir üstünlük elde etmiş olur. Adadan iyi bir dinleme istasyonu ile Ortadoğu'daki tüm radyo ve telsiz haberleşmelerini izleme olanağı vardır. (Nitekim ABD'nin Ada'da böyle dinleyici istasyonları olduğu darbeden sonra ortaya çıktı.) Ortadoğu'da böyle önemli mevkiye sahip olan Ada'ya bütün emperyalist güçler gibi ABD emperyalizmi de tek başına hakim olmak istiyordu. Ada'daki Makaryos yönetimi ise esas olarak İngiliz emperyalistlerine uşaklık ediyordu, ve ayrıca ABD emperyalizminin uşaklarına karşı varlığını sürdürüp daha da gelişebilmek amacıyla, bugün batıdaki Rus sosyal emperyalizminin uşaklığını yapan partiler içinde en güçlüsü olan Akel ile işbirliği yapıyordu. Dışta ise Yunanistan'daki Amerikancı Cunta'ya karşı tavır takınıyor, Rus sosyal emperyalistleri ile iyi ilişkiler geliyordu.

ABD emperyalistleri Ada'ya kesin olarak hakim olabilmek için Makaryos yönetiminin devrilmesini, Ada'da Yunanistan'dakine benzer, doğrudan kendilerine bağımlı faşist bir diktatörlük kurulmasını istiyorlardı. Böylece Ada'yı doğrudan kontrolleri altına almak, Ortadoğu'daki emperyalistler arası hegemonya dalaşmasında, bilhassa ABD emperyalizmi ve Rus sosyal emperyalizmi arasındaki hegemonya dalaşmasında önemli bir mevki kapmak istiyorlardı. Darbenin birinci ve esas amacı bu idi.

2-Bu esas amacın yanında darbenin yan etkileri de olacaktı. Önce darbenin başarılı olması halinde Yunanistan'daki Amerikan uşağı faşist Cunta göven milliyetçilik temelinde halkı kendi çevresinde toplayacak ve tecrit olma durumundan kurtulacaktı. Böylece ABD emperyalizmi Yunanistan'daki kesin hakimiyetini sürdürme imkanını bulacaktı.

3-Türkiye'de ise darbenin başarısı esas olarak batı Avrupadaki emperyalist güçlerin uşaklığını yapan komprador burjuvazi ve toprak ağalarının temsilcisi olan Ecevit hükümetini zayıflatacak ve Amerikancıların yeniden hükümet olmasına zemin hazırlayacaktı.

DARBEDEN SONRA GELİŞMELER:

Darbeciler amaçlarına ulaşamadılar. Darbe ilerici Kıbrıslı Rum milliyetinden halkın silahlı direnişi ile karşılaştı. Makarios İngiliz emperyalistlerinin de desteği ile darbecilerin elinden kurtuldu. Darbeciler kısa bir süre içinde dünya kamuoyu içinde teşhir ve tecrit oldular. Bu şartlarda darbenin ardında duran ve darbenin gerçek tezgahlayıcısı olan ABD emperyalistleri kendi çıkarlarına 'enosıs' kadar hizmet etmese de ters düşmeyen ve 1950'lerde formüle ettikleri 'ikili enosıs' (yani Ada'nın bölünmesi ve ABD üssü haline getirilmesi) planlarını gerçekleştirmek için hazırlığa giriştiler. Kıbrıs'taki Amerikancı darbecilerden ve Yunanistan'daki Amerikancı Cuntadan desteklerini çektiler. Böylece Türk hakim sınıflarının Ada'yı işgal etmeleri için zemin hazırladılar.

Batı Avrupadaki emperyalist devletler de Türk hakim sınıflarının Ada'yı bölmeye yönelik işgal hareketini desteklediler. Çünkü ABD emperyalistlerinin Ada'ya tek başlarına hakim olma planlarını boşa çıkarmak ve ayrıca gerek Yunanistan'da gerekse Türkiye'de kendi etkinliklerini arttırmak istiyorlardı. Rus sosyal emperyalistlerinin de Türk hakim sınıflarının işgalini desteklemeleri, aynı amaçtan kaynaklanıyordu. Rus sosyal emperyalistleri öncelikle Kıbrıs'ta girişilen Amerikancı darbeyi başarısız kılmak, sonra da duruma göre Kıbrıs, Yunanistan ve Türkiye'deki etkinliklerini arttırmak istiyorlardı.

İşte Türk hakim sınıfları bu ortamda, gerek Yunanistan'daki gerekse Kıbrıs'taki faşist Cuntaların iyice tecrit olmasından yararlanarak, emperyalist güçler tarafından çeşitli sebeplerle, açık veya gizli olarak desteklenen bir saldırı hareketine giriştiler. İşgal sırasında hükümette Türk hakim sınıflarının Batı Avrupacı kanadının bulunmasına rağmen Türk hakim sınıflarının tüm kanatlarının işgali desteklemesinin sebepleri bunlardır:

20 Temmuz 1974'te Türk hakim sınıflarının faşist ordusu Kıbrıs'a çıkarma yaptı. Hakim sınıflar adına konuşan Ecevit, bu saldırının "barış hareketi" olduğunu, "Türk ordusunun Kıbrıs'a barış ve kardeşlik götürmek" için çıkarma yaptığı palavralarını yaydı. Gerçekte ise yapılan 'bağımsız' bir devletin (devlet olarak var olma anlamında bağımsız, gerçekte emperyalizme tamamen bağımlı) varlığını yok etmek için girişilmiş; fetihçi bir saldırı hareketi idi. Amaç Türk hakim sınıflarının iddia ettiği gibi "Kıbrıs'lı Türk'lerin çilelerine son vermek" değil, Türk hakim sınıflarının ve onların usaklık ettikleri emperyalistlerin menfaatleri doğrultusunda Kıbrıs'ın devlet olarak varlığını ortadan kaldırmak, Kıbrıs'ı bölmektir. Nitekim böyle oldu.

'BARİŞ', 'KARDEŞLİK' PALAVRALARI VE GERÇEKLER:

Bugün Kıbrıs'ın Türk hakim sınıflarının faşist ordusu tarafından işgalinin üzerinden dört yıl geçti. Türk hakim sınıflarının işgal sırasındaki palavraların sahteliği iyice ortaya çıktı.

20 Temmuz 1974'te çıkarma yapıldığı zaman Türk hakim sınıfları adına dünyaya açıklama yapan Ecevit "Türk ordusu Kıbrıs'a barış ve kardeşlik getirecektir." diyordu. Türk hakim sınıflarının faşist ordusu Kıbrıs'a barış yerine savaş, binlerce ölü, yaralı, tutsak getirdi. Kardeşlik yerine düşmanlık getirdi. Kıbrıslı Türk, ve Kıbrıslı Rum milletinden Kıbrıslılar arasında düşmanlık, çıkarma hareketiyle hiçbir dönemde olmadığı kadar gelişti. Emperyalistlerin "böl ve yönet" siyasetleri gereği

körükledikleri bu düşmanlık bugün her zamankinden daha da derindir. Aynı düşmanlık Türkiye ve Yunanistan halkı için de Kıbrıs ve Ege olayları nedeniyle körüklenmiş iki ülkede de şovenizm halk içinde almış yürümüştür. İşte Ecevit'in Türk hakim sınıfları ve onların uşaklığını yaptıkları emperyalistler adına sözünü ettiği "kardeşlik" böyle bir kardeşliktir. Bu "kardeşlik" milli temeldeki çelişmelerin körüklenmesi ve halkların birbirine düşürülmesi anlamına gelmektedir.

Biz Komünistler için kardeşlik, sınıf kardeşliği anlamına gelir. Biz milliyeti ne olursa olsun halkların emperyalizme, sosyal emperyalizme ve her türlü gericiliğe karşı mücadeleciliğini savunuruz. Bizim kardeşlikten anladığımız budur, budur gerçek kardeşlik. Çeşitli milliyetlerden işçiler, emekçiler arasında uzlaşmaz çelişmeler yoktur. Onlar birbirleriyle kardeşlerdir. Sınıf kardeşleri.

Kıbrıs'ın devlet olarak varlığına karşı saldırıya girişen Türk hakim sınıfları ve onların uşaklığını yaptıkları emperyalistler adına Ecevit çıkarma sırasında "Türk ordusu işgal ordusu olmayacaktır. Türk ordusu Kıbrıs'ın bağımsızlığına karşı girişilen harekâtı bastırdıktan sonra geri çekilecektir." diyordu. Gerçek ise bunun tam tersidir. Türk hakim sınıflarının faşist ordusu bugün 40.000 askeri, 300 tankı, zırhlı araçlarıyla adanın kuzeyini işgal ordusu olarak kontrol altında tutmaktadır. Ada'ya yerleştirilen Türkiyelilerin çoğu askeri eğitimden geçmiştir. Bir bölümü asker emeklisidir.

Ecevit çıkarma sırasında "Barış harekâtı Kıbrıs'ın toprak bütünlüğünü ve devlet bağımsızlığını koruma amacına yöneliktir" diyordu. Gerçek bunun tam tersidir. Bugün Kıbrıs toprakları ikiye bölünmüş, Kıbrıs devleti "Kıbrıs Rum devleti" "Kıbrıs federe Türk devleti" şeklinde ikiye bölünmüştür.

Ecevit Türk hakim sınıfları adına ve emperyalistler adına "Kıbrıs'a, yalnız Kıbrıs'a değil, Yunanistan'a da demokrasi ve esenlik" götürdüklerini iddia ediyordu. Hangi demokrasi? Bugün Kıbrıs'ın kuzeyi Türk hakim sınıflarının faşist ordusunun zulmü altında inlemekte, güneyde İngiliz emperyalistlerinin uşaklarının faşist diktatörlüğü hüküm sürmekte ve İngiliz emperyalistlerinin üsleri varlıklarını sürdürmektedir. Hangi esenlik? Bugün Kıbrıs nüfusunun yarısından fazlası eski evini, yerini, yurdunu kaybetmiştir. Onbinlerce emekçi katledilmiş, dost ve akrabalarını yitirmiştir. Faşist Türk hakim sınıflarının faşist ordusu bir işgal ordusu olduğundan talan, soygun, ırza tecavüz gündemde olmuştur. Bugün Kıbrıs'ın ekonomisi tam bir batacak içindedir. Türkiyeden Kıbrıs'a binlerce aile gönderilmiştir. Bunlardan Türk hakim sınıflarının parçası ve uşakları olanlar karşısında, Kıbrıslı türkler ikinci sınıf insan muamelesi görmektedirler. On binlerce Kıbrıslı Rum ve Türk Kıbrıs'ı terk ederek yabancı ülkelere göç etmek zorunda kalmışlardır. İşte budur faşist Türk hakim sınıflarının ve onların uşaklığını yaptığı emperyalistlerin "esenlik"ten anladıkları...

İşgal, ada halkına esenlik değil felaket getirmiştir. Saldırı yalnızca Türk hakim sınıflarına, Kıbrıslı Türk hakim sınıflarına ve emperyalistlere yaramıştır.

Yunan hakim sınıflarına gelince: Faşist Cunta tarafından temsil edilen Amerikancı kanat Yunanistan halkı karşısındaki tecrit durumundan söven milliyetçiliğe gemi azıyı aldırarak kurtulmak, uşaklık ettiği ABD emperyalistlerine ne kadar iyi bir uşak olduğunu ispat etmek için darbeyi düzenlemişti. Darbe başarısızlıkla neticelenince, efendisi ABD'nin de desteğini yitirince daha çok yaşayamadı. Kazdığı söven milliyetçilik çukuruna kendisi düştü. Cunta'nın yerine hükümet olan Yunan hakim sınıflarının Batı Avrupalı kanadı işgali durdurmak, kaba şovenizmi kendi çıkarlarına kanallı etmek için işgal

ordusunun "rumları katletmesini önleyebilmek amacıyla" Kıbrısın bağımsızlığını savunduklarını, enosisin o anda pratik bir çözüm olmadığını" söylediler. İşte onların bağımsız Kıbrıs anlayışları bundan ibarettir. Enosis kapıyı açık bırakacak bir "bağımsızlık", onlara Yunanistanda şöven milliyetçiliği körükleyerek, Yunanistan halkını sınıf savaşından uzaklaştırmalarına hizmet edecek bir "bağımsızlık". Bir bütün olarak Yunan hakim sınıfları Yunanistan halkının düşmanı oldukları gibi, Türk hakim sınıfları gibi Kıbrıs halkının da düşmanıdır.

EMPERYALİST "ÇÖZÜM" PLANLARI:

Emperyalistler Kıbrıs olaylarının gelişme süresi içinde menfaatlere göre çeşitli kereler tavır değiştirdiler. Başlangıçta Türk hakim sınıflarının çıkarmasına göz yuman ABD emperyalistleri daha sonra NATO'nun güneydoğu kanadında hem Yunanistan hem de Türkiye'yi "elde tutma" planına uygun olarak Türk hakim sınıflarının Ada'daki tek yanlı gelişmelerini frenler bir tavır takındı. Kıbrısta istediği çözümü gerçekleştirmek için ambargo yoluyla Türk hakim sınıflarına baskı uyguladı. Son günlerde ise dünya kamuoyunda Türk hakim sınıflarının ve Kıbrıslı Türk hakim sınıflarının tecritine, ve Yunan hakim sınıfları, ve Kıbrıslı Rum hakim sınıfları lehine olan gelişmeleri frenleyebilmek ve böylece NATO'nun güneydoğu kanadında bir yumuşama yaratmak amacıyla ambargoyu kaldırma girişimlerine başladılar. Rus sosyal emperyalistleri başlangıçta işgalin ateşli savunucusu idi. Fakat olayların gelişmesi içinde Yunanistanda Amerikancı faşist Cunta devrilince bu kez de "Kıbrısın bağımsızlığını" ve "toprak bütünlüğünün" ateşli savunucusu kesildiler. Batı Avrupadaki emperyalist güçler de Kıbrıs, Türkiye ve Yunanistan karşısında kendi halk düşmanı menfaatlere uygun bir siyaset izlediler. Bu siyaset bugün ABD emperyalistlerinin siyasetiyle ana hattıyla bir uyum göstermektedir. Gerek ABD emperyalizmi gerekse B. Avrupadaki emperyalist devletler için şu anda tayin edici olan Kıbrıs, Yunanistan ve Türkiye'nin Batıdaki emperyalist güçlerin hegemonya alanı içinde kalmasıdır. Rus sosyal emperyalistleri bu durumu bildiklerinden sorunu "enternasyonalleştirmeye" çabalamaktır. Böylece kendileri de "sorunun çözümünde" söz sahibi olmak istemektedirler. Batıdaki emperyalistler ise "sorunun" kendi denetimlerinde ve "Kıbrıstaki cemaatlar ve garantör devletler arasında çözüme ulaşması"nı istemektedirler.

Emperyalistlerin bu sahte çözüm teklifleri Kıbrıs sorununa çözüm getirmez. Emperyalistlerin "çözüm"leri yalnızca kendilerine ve uşaklarına yarar.

TEK ÇÖZÜM: DEMOKRATİK HALK DEVRİMİDİR.

1-Kuzey Kıbrıs: Kıbrıs topraklarının % 38'i Türk hakim sınıflarının faşist ordusunun işgali altındadır. Türk hakim sınıflarının işgalini maskeleyerek için kukla bir "Kıbrıs Türk federe devleti" oluşturulmuştur. Bu devlet işgale giydirilmiş bir maske, bu devlet işgalcilerin bir kuklasıdır. Kuzey Kıbrıs'ın asıl yöneticileri işgaleci faşist Türk hakim sınıflarıdır. "Federe devleti" ve dolayısıyla Kuzey Kıbrıs'ı yönettiklerini iddia eden Kıbrıs Türk hakim sınıfları (komprador burjuvazi ve evkaf) ise işgalcilerin ve işgalciler üzerinden dolayılı olarak ve doğrudan çeşitli emperyalist güçlerin uşaklarıdır.

Kukla devleti yönetenler Kıbrıs Türk hakim sınıflarının Amerikancı kanadıdır. Bu kanadın temsilcileri UBP (Ulusal Birlik Partisi) dir. TKP (Toplumsal Kurtuluş Partisi) ve HP (Halkçı Parti) ise Kıbrıs Türk hakim sınıflarının B. Avrupacı kanadının siyasi temsilcileridirler. Kıbrıs Türk hakim sınıflarının

tüm bu partileri Türk hakim sınıflarının Kıbrıs işgalini desteklemekte fakat Kuzey Kıbrısın sömürülmesinde aslan payını kimin alacağı konusunda birbirleriyle dalaşmaktadırlar.

Her geçen gün daha da çok palazlanarak Kıbrıslı Türk hakim sınıflarının bir parçası haline gelmekte olan işçi aristokratlarının partisi, Rus sosyal emperyalizminin uşağı CTP (Cumhuriyetçi Türk Partisi) de işgali desteklemekte, sömürü payını ve Rus sosyal emperyalizminin Kuzey Kıbrıs'taki etkinliğini geliştirme konusunda hakim sınıf partileriyle dalaşmakta, işçi sınıfı hareketi içine "ilerici" maskesiyle sızarak Kıbrıs devrimini imkansızlaştırmaya, içten baltalamaya çalışarak da Kıbrıs Türk hakim sınıflarına uşaklık etmektedir.

2- Kıbrıs topraklarının %5 ini oluşturan bölge de 1959 daki emperyalist "çözüm" neticesinde İngiliz emperyalistlerinin doğrudan işgali altındadır. İngiliz emperyalistleri Kıbrıs'ın bu bölgelerini ortadoğu ve Kıbrıs halklarının yükselen devrim mücadelelerini bastırmak ve hegemonya dalaşması içinde olduğudğer emperyalist güçlere karşı daha avantajlı bir durumda olabilmek için askeri üs olarak kullanmaktadır.

3- Güney Kıbrıs'ta ise emperyalizm Kıbrıs rum hakim sınıfları aracılığı ile hakimiyetini sürdürmektedir. Ve ayrıca faşist yunan hakim sınıflarının 10.000 civarında askeri gücü de güney Kıbrıs'a yerleştirilmiştir. Kıbrıs rum hakim sınıfları kuzey Kıbrıs'ın işgaline karşıdırlar. Ancak bu karşı çıkış yurtseverlik temelinde değil, yunan göven milliyetçiliği ve halk düşmanı çıkarları temelinde bir karşı çıkiştir. Kuzey Kıbrıs'ın faşist Türk hakim sınıfları tarafından işgali, daha önce Kıbrıs Türk ulusuna uyguladıkları milli baskı sayesinde ellerinde tuttukları pazarlarının, sömürü alanlarının daralmasına neden olmuştur. İşte onların "işgale karşı" olmasının nedeni budur. Onların "işgale karşı olma"dan anladıkları tüm Kıbrıs'ın tümüyle yeniden kendi sömürü alanları içine girmesidir. Fakat onlar 1959 da Kıbrıs'ın % 5 inin İngiliz emperyalistleri tarafından işgalini kabullenen, bugün de bu işgali çıkarlarına uygun bulup kabullenen, daha sonra ABD emperyalistlerine radar üsleri için Kıbrıs toprağını peşkeş çeken, 10.000 kişilik Yunan hakim sınıflarının ordusunu Kıbrıs devrimini bastırmak, Kıbrıs Türk milleti üzerine asimilasyona kadar varan milli zulüm uygulamak vb. amaçlarla Kıbrıs'a yerleştiren halk düşmanlarıdırlar.

Bugün güney Kıbrıs rum hakim sınıflarının (komprador burjuvazi ve kilise) B. Avrupa ve bilhassa İngiliz emperyalizmine uşaklığı üstlenmiş kanadı iktidardadır. Bunların siyasi temsilcisi DCP (demokratik cephe partisi) dir. Kıbrıs rum hakim sınıflarının Amerikancı kanadının temsilciliğini ise DSP (demokratik seferberlik partisi) üstlenmiştir, bunlar suratlarına maske takmış darbecidirler.

Akel ise Kıbrıs rum hakim sınıflarının Rus sosyal-emperyalizmine uşaklığı üstlenmiş kesiminin partisidir. Bunlar ABD emperyalizminin uşaklarına karşı İngiliz emperyalizminin uşaklarını destekleyip onlarla işbirliği yapmakta ve bu şekilde gelişmeye çalışmaktadırlar. Bu parti suratına "ilerici" maskesi geçirip işçi sınıfı hareketi içinde çalışmakta, işçi sınıfı hareketini içten baltalayarak Kıbrıs devrimini imkansız kılmaya çabalamaktadır. Kıbrıs rum hakim sınıflarının tüm bu partilerinin işgalci güçlere karşı tavrı yukarıda belirtildiği gibidir.

Milli burjuvazi ve onun partisi Edek Kıbrıs devriminin bugünkü aşamasında halk saflarındadır. Fakat onlar sınıf karakterlerine uygun olarak işgalci güçlere karşı tutarsız bir tavır içermektedirler. Faşist Türk hakim sınıflarının Kuzey Kıbrıs'ı işgaline karşı çıkmakta fakat Kıbrıs'ın % 5 inin İngiliz emperyalizmi tarafından işgalinin ve yunan hakim sınıfların faşist ordusu-

nun Kıbrıs'a yerleştirilmesinin sorumlusu olan Kıbrıs rum hakim sınıflarıyla bu işgalcileri meşru görme ve kabullenme temelinde uzlaşmaktadırlar.

Ve tüm Kıbrıs'da ve bilhassa Kuzey Kıbrıs'da çeşitli milliyetlerden Kıbrıs halkının tüm işgalci güçlere, onların Kıbrıs'taki köpeklerine karşı mücadelesi yükselmektedir.

Kıbrıs proleteryası, Kıbrıs'ın çeşitli milliyetlerden çilekeş halkı...

Türk hakim sınıflarının faşist ordusu, Yunan hakim sınıflarının faşist ordusu ve İngiliz emperyalistlerinin ordusu; Kıbrıs

topraklarını çiğniyorlar. Bunlardan Türk hakim sınıflarının ve İngiliz emperyalistlerinin orduları doğrudan ve Yunan hakim sınıflarının ordusu dolaylı olarak işgal ordularıdır. "Vatan, millet, sakarya" palavralarını ağızlarından düşürmeyen, Kıbrıs Rum ve Türk hakim sınıflarının büyük bir kesimini oluşturan bir avuç hain de şu veya bu işgalci gücün köpekliğini üstlenmiş durumdadır.

Rum, Türk diye bizi böldüler. Halbuki biz Kıbrıs'lı Rum ve Kıbrıs'lı Türk'üz. Biz birbirimizin, sınıf kardeşlerimizin boğazını sıkarken onlar Kıbrıs'lı köpekleriyle el ele Kıbrıs'ı işgal ettiler.

Tüm işgalcileri ve onların Kıbrıslı köpeklerini Kıbrıs'dan kovmalıyız. Bu zor ölüm ve cefa dolu ve aynı zamanda şanlı bir görevdir. Bu görevi nasıl yerine getirebiliriz?

Makarios'un izindemi yürümeli? DCP, DSP, DSP, Akel in peşinemi düşmeli? Yoksa UBP, TKP, HB, CTP nin mi peşine takılmalı? Hayır. Asla.

Hem Makaryos, hem de bütün bu partiler halk düşmanlarının siyasi temsilcileridir. Dün bizi Rum-Türk diye bölüp birbirimize düşürenler, emperyalizme uşaklık edenler, bugün şu veya bu işgalciyi destekleyenler, işgali ve Kıbrıs'ın bölünmüşlüğüne şu veya bu şekilde kabul edenler bunlardır. Bunların peşinden gidersek ne işgalden, ne de sömürü ve zulümden kurtulamayız. Bunlar, bizim düşmanlarımızdır. Bunu anlamalıyız.

Ya Edek?

Edek'de bizi kurtuluşa götürmez, işgalcileri kovmamıza önderlik edemez. Edek Kıbrıs Rum milli burjuvazisinin partisidir. Tutarsız ve sallantılıdır.

Bir de kendine Marksist-Leninist diyen sahte devrimciler var.

Bunların bir kısmı Türk ve Kıbrıs Rum proleteryasının ve halkının ayrı örgütlenmesini ve ayrı mücadelesini savunuyorlar. Bunlar emperyalizmin ve onların Kıbrıstaki köpeklerinin halkımıza zor ve dalaverayla dayattığı bölünmüşlüğü kabulleniyorlar. Eğer Kıbrıs proleteryası ve halkı birlikte örgütlenmez, ve birlikte mücadele etmezse, eğer bunların peşine takınılırsa işgalciler kovulmaz. Sömürü ve zulüm son bulmaz.

Bunların bazıları da daha düne kadar ENOSİS diye bağırırken bugün ENOSİS pratik bir çözüm değildir deyip ENOSİS ten bahsetmiyorlar. ENOSİS'in daha sonra ele alınması gereken bir mesele olduğundan dem vuruyorlar. ENOSİS fikirini şu veya bu şekilde, açık veya gizli olarak savunmak Kıbrıs'ın çeşitli milliyetlerden proleteryasını ve halkını bölmek; milliyet temelinde bölmek demektir. Gerek Kıbrıs'ın bölünmüşlüğüne, gerek ENOSİS i şu veya bu şekilde savunanlar sosyal şövenlerdir. Bunlar pratikte de sosyal şövendir. Bunlar kendileri gibi sosyal-şöven olan Türkiye ve Yunanistan'daki sahte devrimcilerle kol kola girdiler. Onların partileri içinde çalışıyorlar. Onların gazetelerini Kıbrıs'da satıp bu gazeteler çevresinde örgütleniyorlar. Bunların peşinden giderekte işgalciler kovulmaz. Sömürü ve zulümden kurtulunmaz.

TÜM İŞGALCİLERİN KOVULMASINDA BİZE YOL GÖSTERECEK OLAN PARTİ KKP-ML (Kıbrıs Komünist Partisi/ML)dir. KKP-ML Kıbrıs proleterlası ve Kıbrıs halkını zafere götürecektir.

KKP-ML, uluslararası proleteryanın Kıbrıs'taki öncü gücüdür. ML bilimini kavramış, Kıbrıs'tan tüm işgalcileri ve onların köpeklerini kovmaya, Kıbrıs'da sömürü ve zulmün kökünü kazımaya inançlı komünistlerin partisidir.

KKP-ML, Kıbrıs halkının milliyetlere bölünmüşlüğüne, her türlü milli zulmün, milli zulmün açık ve gizli savunucularının, amansız düşmanıdır. Kıbrıs halkını enternasyonalizm yoluyla eğitmeyi kendine bir görev bilir.

KKP-ML ilk olarak tüm işgalcilere karşı olan herkesi birleştirecek, işgalcileri ve onların Kıbrıslı köpeklerini Kıbrıs'tan kovacaktır. Bunu başarmanın tek yolu silaha sarılmaktır. KKP-ML kendi önderliğinde bir halk ordusu oluşturacak, halkı tüm işgalcilere karşı silahlandırıp savaşa seferber edecektir. Kıbrıs halkını, halkın birleşik cephesinde birleştirecek, tüm işgalcilere karşı savaşmayı kabullenirlerse, halk düşmanlarının bir bölümü ile de geçici bir ittifaka girmekten de çekinmeyecektir.

KKP-ML işgalcileri ve onların köpeklerini kovup durmayacaktır. İşgale karşı savaşın zaferinden sonra demokratik halk devrimini sonuçlandırıp zafere ulaştırıp, proleterya önderliğinde halkın demokratik diktatörlüğünü kuracaktır. KKP-ML demokratik halk devriminin zaferiyle de yetinmeyecek, demokratik halk diktatörlüğü şartlarında sosyalizmi inşa edecek ve dünya çapında Komünist toplumun kurulmasında payına düşen sanli görevi yerine getirecektir.

Kıbrıs'ın tüm komünist devrimcileri, KKP-ML içinde örgütlenelim. Kıbrıs proleteryası ve çeşitli milliyetlerden çilekeş halkı KKP-ML önderliğinde örgütlenelim, onu destekleyelim.

KIBRIS KONUSUNDA TAVIR MİHENK TAŞIDIR

Kıbrıs konusunda kendine 'devrimci' diyen sahtekarlarla, komünistler arasında kökten bir farklılık vardır.

Türkiye'deki sahte devrimcilerden Rus sosyal-emperyalizminin uşaklığını yapanlar, uşaklıklarını bir kez daha ispatladılar. Bunlar Kıbrıs'ın faşist Türk hakim sınıflarının ordusu tarafından işgalini başlangıçta açıkça ve ateşli bir biçimde desteklediler. Ecevit'i "yurtsever" "anti-faşist" vb. ilan ettiler, Faşist ordunun desteklenmesi için kampanyalar açtılar. Bunların denetimindeki DİSK faşist Türk hakim sınıflarıyla el ele "yunan mezalimine karşı (!)" "milli birlik" propogandası yaptı. İşçilerin bir yövmiyesini faşist orduya bağışlattılar. Grevleri durdurdular. Bu hainler daha sonra efendilerinin kuyruğunda tavir değiştirdiler. Bugün T'K'P, TİP, TSİP gibi partiler, bunların denetimindeki DİSK-İGD vb. teşkilatlar Kıbrıs sorununun 'enternasyonal çözümü' yolunda propoganda yapıyorlar. Rus sosyal emperyalizminin son Moskova ziyaretinde tavir değiştirmesi ile, bunlar da tavir değiştireceklerdir.

Kendine ML diyen bir dizi diğer oportunist gruba gelince :

Bunlardan kurtuluş ve devrimci yol etrafında toplanan oportunist guruplar Kıbrıs'ta çözüm olarak 'enternasyonalleştirmeyi' görüp göstermekte, fakat kesin tavir takınmaktan her zamanki 'orta yolcu' tavırlarıyla kaçınmaktadırlar. Aydınlık, halkın sesi dergileri yani TİKP etrafında toplanan bir kısım revizyonist aşırı sağcı, şöven milliyetçi görüşler savunuyorlar. Çözüm konusunda bunların getirdikleri öneri "iki süper güç, özellikle de yeni çarlar (!) in a adan çekilmesi"dir. Onlar aradan çekildikten sonra Türkiye ve Yunanistan'daki faşistler Kıbrıs sorununu kendi aralarında ve barışçıl yollarla çözeceklerdir. İşte onların Kıbrıs konusunda anlayışları budur .

'Halkın K tuluğu' 'Halkın Birliği' 'Halkın Yolu' oportunistleri de üç aşağı beş yukarı TİKP ile aynı görüşleri savunuyorlar.

Tüm bu gurupların Kıbrıs sorununa yaklaşımlarının ortak noktası soruna Türkiye'nin-yani Türk hakim sınıflarının-bir iç meselesi olarak ve 'Türkiye halkının menfaatleri açısından' yaklaşımları

'iki süper güç' adını taktıkları en büyük emperyalist güçler olan ABD emperyalistlerini ve Rus sosyal emperyalistlerini 'dünya halklarının baş düşmanı' görmeleridir.

TKP-ML içerisinde örgütlenmiş olan biz Türkiyeli komünistlerin Kıbrıs konusundaki tavrımız açık, kesin ve proleter enternasyonalizmi ruhuyla doludur.

1- Kıbrıs'ta Türk hakim sınıflarının giriştikleri savaş gerici bir savaş idi. Bu savaş emperyalistlerin ve onların uşağı Türk hakim sınıflarının halk düşmanı siyasetlerinin bir devamı idi. Kıbrıs halkına karşı bir savaştı. Genel olarak tüm komünistlerin özel olarak Türkiyeli ve Yunanistanlı komünistlerin bu savaş karşısındaki tavrı 'devrimci bozgunculuk' olmalı idi. Yani komünistler şövenizmi göğüslemeli, tutarlı bir şekilde savaşın gerçek niteliğini kitlelere açıklamalı, kitleleri hakim sınıflara ve emperyalizme karşı devrimci mücadele temelinde birleştirmeye çalışmalıydı. Bu görev ne Türkiye ne de Yunanistan da başarılabildi. Bu görev yerine getirilemedi. Türkiye'de partimiz TKP-ML Kıbrıs konusunda uzun bir süre sustu. Bunun esas sorumluları partimizi tasfiyeye kalkışan bir hiziptir. Bu parti tasfiyecisi hizip bugün partimizden atılmış ve partimiz I. Konferansını toplayarak dağınıklığa son vermiştir. Biz Türkiyeli komünistler Kıbrıs konusunda görevimizi yerine getiremediğimizin bilincindeyiz ve proleter enternasyonalizmi ruhuyla dolu olarak bu konuda görevimizi yerine getirmeye kararlıyız.

2- Biz Türkiyeli komünistler bugün Kıbrıs'ta işgal etmiş olan faşist Türk hakim sınıflarının faşist işgal güçlerine ve tüm işgalcilere karşıyız. Kıbrıs halkının işgalcilere karşı KKP-ML önderliğindeki mücadelesini proleter enternasyonalizmi ruhuyla desteklediğimizi ilan ederiz. Bu destek sadece sözde değildir. BU DESTEĞİ BİR YANDAN ÜLKEMİZDE, KIBRIS'I İŞGAL EDEN TÜRK HAKİM SINIFLARININ FAŞİST İKTİDARINI YIKMA MÜCADELEMİZİ GELİŞTİREREK DİĞER YANDAN KIBRIS DEVRİMİNE MADDİ-MANEVİ HER TÜRLÜ DAYANISHAYI SAĞLAYARAK GETİRİRİZ.

3- Biz Türkiyeli komünistler, Kıbrıs'ta komünistlerin ve halkın Türkiye ve Yunanistandan ayrı olarak teşkilatlanmasını savunuyoruz. Çünkü Kıbrıs devrimi Türkiye ve Yunanistandakinden ayrı bir devrimdir. Düşmanlar genelde benzerlikler gösterse bile özeldir. Türkiye ve Yunanistanda ve İngilterede sosyal şöven özlere uygun olarak Kıbrıslı devrimcileri ve Kıbrıs halkını kendi teşkilatları içinde örgütlemeye çalışan kendi peşlerine takmaya çalışan tüm oportunist, revizyonist ve troçkistlerin teşhir ve tecritini bir görev olarak görüyoruz.

4- Biz Türkiyeli Komünistler, Kıbrıs'taki milli meselenin çözümünü Kıbrıs devriminden koparan, Kıbrıs halkı adına soruna çözüm getirmeye çalışan, özü şövenizm olan 'bağımsız Yunanistanla birleşmiş bağımsız Kıbrıs' vb. önerileri red ediyoruz. Kıbrıs Rum ve Kıbrıs Türk milletlerinin varlığını, bu milletlerin Türkiyedeki Türk ve Yunanistandaki Yunan milletlerinden farklı olduklarını görüyor ve aralarındaki milli çelişmeyi KKP/ML önderliğinde zafere ulaştıracakları DHD (Demokratik halk devrimi) ile çözebileceklerini biliyoruz. Bu gerçekleri küllendirmeye çalışan 'iki toplum' vb. safsataları reddediyoruz.

5- Kıbrıs sorununun tek çözümü, Kıbrıs halkının KKP/ML önderliğinde sürdürmekte olduğu DHD'nin zaferiyle mümkün olacaktır. Biz Türkiyeli komünistler bunun propagandasını yapacak ve Kıbrıs halkının bu yoldaki mücadelesini proleter enternasyonalizmi ruhuyla var gücümüzle destekleyeceğiz.

- YAŞASIN KKP/ML!(KIBRIS KOMÜNİST PARTİSİ-MARKSİST/LENİNİST)
- YAŞASIN TKP/ML!(TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ-MARKSİST/LENİNİST)
- YAŞASIN PROLETER ENTERNASYONALİZMİ!
- KAHROLSUN TÜM İŞGAL GÜÇLERİ!
- YAŞASIN BAĞIMSIZ VE DEMOKRATİK KIBRIS!
- KAHROLSUN EMPERYALİST VE GERİCİ SAVAŞLAR-YAŞASIN HAKLI DEVRİMCİ SAVAŞLAR!
- KAHROLSUN EMPERYALİST ÇÖZÜM PLANLARI-TEK ÇÖZÜM DEMOKRATİK HALK DEVRİMİDİR!
- TÜM İŞGALCİLERE VE ONLARIN KÖPEKLERİNE KARŞI SAVAŞ!
- YAŞASIN KIBRIS,TÜRKİYE VE YUNANISTAN HALKLARININ DEVRİMCİ BİRLİĞİ!

20 Temmuz 1978

KIBRIS KOMÜNİST PARTİSİ / ML ÖRGÜTLEME KOMİTESİ

**TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ (MARKSİST-LENİNİST)
TKP/ML**

MERKEZ KOMİTESİ

